

Dato: 10. maj 2005
Kontor: Udlændingelovskontoret
J.nr.: 2005/4011-140
Sagsbeh.: KJH
Fil-navn: Spm. 11

Besvarelse af spørgsmål nr. 11 stillet af Folketingets udvalg for Udlændinge- og Integrationspolitik til ministeren for flygtninge, indvandrere og integration den 22. marts 2005 (Alm. Del) i forlængelse af samrådet den 15. marts 2005.

Spørgsmål:

"Ministeren bedes redegøre nærmere for, hvilke regler eller retningslinier der gælder i relation til iværksættelse af DNA-test, herunder om der findes regler eller retningslinier som nærmere fastlægger, i hvilket tilfælde der skal foretages en DNA-test."

Svar:

Det fremgår af udlændingelovens § 40 c, at udlændingemyndighederne ved behandlingen af en ansøgning om familiesammenføring af et barn kan kræve, at barnet og den person, til hvem barnet oplyser at have den familiemæssige tilknytning, som skal danne grundlag for opholdstilladelsen, medvirker til en DNA-undersøgelse med henblik på at fastslå den familiemæssige tilknytning, såfremt denne ikke på anden måde må anses for tilstrækkeligt dokumenteret.

Af bemærkningerne til bestemmelsen fremgår, at Udlændingestyrelsen kan beslutte, at der skal foretages en DNA-undersøgelse, hvis den fremlagte dokumentation ikke tilstrækkeligt dokumenterer familieforholdet mellem et udenlandsk barn og barnets herboende forældre. Dette kan være tilfældet, hvis der ikke fremlægges dokumentation for det angivne slægtskab eller hvis de dokumenter, der fremlægges, ikke kan ægthedsvurderes, eksempelvis på grund af forholdene i ansøgerens hjemland.

DNA-undersøgelser kan endvidere anvendes i de tilfælde, hvor der er konkret mistanke om, at den familiemæssige tilknytning ikke forligger. Udlændingemyndighedernes erfaringsgrundlag med hensyn til muligheden for dokumentation og misbrug i grupper af sager kan efter en konkret vurdering begrunde en sådan mistanke om, at den foreliggende dokumentation ikke

er troværdig. Dette gælder eksempelvis sager med personer fra lande, hvor der generelt ikke kan fæstes lid til dokumentationen for familieforholdet, eller hvor der hersker en anden kulturel opfattelse af, hvornår man er i familie med hinanden.

DNA-undersøgelser gennemføres alene efter en konkret vurdering i den enkelte sag og kun, såfremt de grundlæggende betingelser for meddelelse af familiesammenføring er opfyldt.